

Зарадва се духът ми в Бога, Спасителя мой

Текст: Лука 1, 46 - 55

Този текст е наречен песента на Мария. Той изразява отношението на тази млада жена към това, което и се случва. Благодарността и надеждата, чувства, които по принцип се вързват с Рождество, но не можем да го видим на много места днес.

Мария каза: ***"Величае душата ми Господа и зарадва се духът ми в Бога, Спасителя мой."*** (Лука1, 46, 47).

Очите са важен орган. Чрез очите ние можем да виждаме. Най-голямата част от информацията, която получаваме идва през този орган. Ако сме загубили способността си да виждаме ние губим много от това, което ни заобикаля. Има два вида очи. Едните са духовни, а другите плътски. Чрез духовните очи ние виждаме духовните неща, а чрез плътските виждаме нещата от този свят, тези, които този свят ни предлага. Мария беше в еда такава ситуация, която не беше никак приятна за една млада и неомъжена жена, Тя беше бременна, но не беше семейна. Можеше да се зарадва, защото щеше да и се роди едно много специално дете, ако гледаше на това с духовните си очи. Ако обаче гледаше чрез плътските си очи тя не можеше да се зарадва. Защото тя беше бременна преди да се омъжи. Това не е приятно. Много млади жени в същата ситуация биха се отказали от детето си и биха абортирали. Важно е обаче да виждаме с духовните си очи, а не с плътските, разликата между двата вида очи е много голяма. Мария обаче виждаше нещата по по-различен начин:

1. Бог е велик. "И Мария каза: Величае душата ми Господа и зарадва се духът ми в Бога, Спасителя мой." За Мария Бог е велик. Той е по-велик от нашите представи и от нашите разбирания. Бог върши велики неща всеки ден, всяка минута за нас. Обаче трябва да можем да ги видим с очите на сърцата си. Духовните ни очи трябва да са отворени за да можем да видим делото, което Бог върши за нас. За много хора Бог не съществува. Затова те не могат да си обяснят великите дела, които Бог върши за всеки един човек. Мария разпознава, че Бог е велик, разбира големината Бога и вижда с духовните си очи онова, което обикновенният плътски човек не може да види. Трябва да разберем в тази молитва и тази история на Мария не става въпрос за Мария, тук става въпрос за Бог - великият Бог действа. И Той ще действа ако ние му предоставим живота си. Мария също не беше идеална и тя имаше съмнения. Когато Бог и прати ангел за да и каже, че тя ще роди Спасителя, Мария каза: ***"Как ще бъде това, като мъж не познавам?"*** И тя имаше своите съмнения и притеснения. И тя не можеше да си представи как Бог може да направи такова нещо. Обаче след отговора на ангелът нещата се промениха: ***"И ангелът ѝ отговори: Святият Дух ще дойде върху теб и силата на Всевишния ще те осени; затова и Святият, Който ще се роди от тебе, ще се нарече Божий Син... Защото за Бога няма нищо невъзможно."*** За Бога няма нищо невъзможно. Бог е велик и за този Бог, който е толкова велик няма нито едно невъзможно нещо, нито едно. И това е нещото, което Мария успя да види с духовните си очи.

2. Бог върши велики дела чрез малки хора. Ако погледнем цялата история на Израел, ще видим, че това е правило, не предположение и нещо, което самата Мария осъзнава. ***"Защото погледна милостиво на ниското положение на слугинята Си; и, ето, отсега ще ме облажават всички родове. Защото Всемогъщият извърши за мене велики дела; и свято е Неговото име."*** Мария осъзнаваше своето положение,

осъзнаваше, че няма достойнството да бъде това, което трябваше да бъде, за което Бог я е призовал. Бог не избра Мария, защото тя имаше едно много специално място в обществото, или защото беше много специална или надарена, не защото тя, раждайки Неговият единороден Син, щеше да Му осигури най-добрите условия. Мария беше слаба, малка в недобро положение. Бог я избра понеже, както се казва в ст. 50: **"И от родове в родове Неговата милост е върху онези, които се боят от Него."** Бог избира не онези които са най-добри и най-талантливи, а онези, които се боят от Него. Така е и в цялата история на Израел и в живота на Исус. Исус избра не високо образованите хора, не избра талантливите, избра малките и отхвърлените. Точно това разбра Мария - Бог прави велики неща, чрез слабите и малки хора - 2. Кор. 12, 9: **"Доволно ти е Моята благодат; защото силата Ми в немощ се показва съвършена."** Божиата благодат действа там където има място за нея, където няма гордост и горделиво говорене, където няма хвалене и упование на плътта и гледане с плътските очи. Бог избира малките хора и това може да ни даде надежда. Рождество е празник на малките хора и на малките неща. Бог избира малките хора, праща Исус като малко дете, за да се роди в малък обор, в малка ясла, в една малка страноприемница, в която дори и няма място за Него. Затова и всички ние можем да имаме надежда. Ако ние осъзнаваме своята слабост, ако осъзнаваме колко сме малки, ако гледаме на света през духовните си очи, тогава ние сме идеален инструмент в ръцете на Бога. Нека да запомним: **"И от родове в родове Неговата милост е върху онези, които се боят от Него."** Важното условие е да се боим от Бога и да помним че този Бог е велик, по-велик от всичко което ни заобикаля и което сме си представяли.

3. Бог прави малките неща велики - затова Мария има голяма надежда. **"Извърши силни дела със Своята ръка; разпръсна онези, които са горделиви в мислите на сърцето си. Свали владетели от престолите им и издигна смирени. Гладните напълни с блага, богатите отпрати празни. Помогна на слугата Си Израел, за да напомни да покаже Своята милост (както беше говорил на бащите ни) към Авраам и към неговото потомство до века."** Мария ясно осъзнава, че в този свят само Бог може да промени обстоятелствата, в които живеем. Тя ясно осъзнава, че макар, че ние си мислим, че управляваме света, макар, че силните на деня се разпореждат с всичко и с всички, силата и решенията са при Бога. Бог може да промени всяко едно обстоятелство и той ръководи този свят. И този Бог може да промени света, както е видно и в делото на Исус Христос. Исус Христос се ражда за да направи малките неща големи, а големите малки. Ние имаме шанса да сме част от Божието царство въпреки, че нямаме достойнство и сила и право. Бог не прави малките хора велики чрез политически промени или големи възстания, а чрез промяна на сърцата. Когато Бог се намеси и ние осъзнаем голямата Му сила, величието Му, силата Му да променя света, и решим да променим живота си, да Го посветим на великият Бог, който може да промени всяко едно нещо в този свят, когато осъзнаем, че сме малки, а не велики, тогава Бог ще ни промени. Тогава ще бъдем като малката Мария, която пее една голяма и велика песен на възхвала, тогава ще бъдем като рибарите на езерото Генисарет, които ще хвърлят мрежите си и ще отидат за да проповядват Божието слово и да бъдат учители, тогава ще бъдем хора сподобни да променят света. Бог променя този свят чрез малките неща, Бог променя този свят чрез малките хора, Бог променя всичко чрез тези, които гледат през духовните а не през плътските си очи. И тези хора в Библията и в нашият свят са истински посветени на Бога хора.

4. Какво означава всичко това за нас? Мария казва в своята молитва на благодарност, още веднъж ще прочета последните стихове: **"разпръсна онези, които са горделиви в мислите на сърцето си. Свали владетели от престолите им и издигна смирени. Гладните напълни с блага, а богатите отпрати празни."** Кога се е случило това? Случило ли се е преди (за) 2000 години? Мисля, че хората са мечтаели за това, и са действували за да стане това, което описва Мария. Кой? Комунистите например. Нали така? Обаче през тази 2009 година във България гладните са още гладни, богатите са още богати, владетелите са още владетели и горделивите са още горделиви. Не е ли така?

Мария е видяла Божието царство чрез духовни очи. И ние трябва да се научим да го правим, да гледаме на света през духовните си очи: Йоан 3, 3: **"Истина, истина ти казвам: Ако не се роди някой отново, не може да види Божието царство."**

Йоан 3, 16: **"Защото Бог толкова възлюби света, че даде Своя Единороден Син, за да не погине нито един, който вярва в Него, но да има вечен живот."**

Сега е Коледа, Рождество Христово, има почивни дни. Какво си мислите да направите през тези почивани дни? Как ще прекарате тези дни? Вие през какви очи гледате Рождество Христово? Чрез духовните си очи? Или чрез плътските си очи?

Филипяните 3, 18-19: **"Защото мнозина, за които много пъти съм ви казвал, а сега и с плач ви казвам, живеят като врагове на Христовия кръст: чиято сетните е погубен, чийто бог е коремът и чието хвалене е това, което е срамно, които отдават ума си на земните неща."**

И аз се замислих за това, как аз възприемам нещата, за какво мисля аз: Къщата ми е много студена. Господи, помогни на децата ми да не се разболеят. Нямам пари за да сложа печка на дърва, а много искам да имам печка на дърва. Искам повече да си почивам. Искам това искам онова. Искам, искам, искам.... И така гледайки с плътските си очи в мислите ми няма Исус, няма Бог, нямам Святия Дух в сърцето си. Тези дни аз не се молих често и дълбоко. И бях мързелив, не четох, не размишлявах върху Божието слово. Затова въпреки че исках да видя тези дни през духовните си очи, не можах да видя Рождество Христово през духовните си очи. Не усетих кои са истински важните духовни подаръци. Като спасение, вечен живот, божията любов, небесно гражданство. Чрез ума си, да аз мога да мисля за това. Обаче чрез духа си, не! Аз нямам радост от тези най-важни и ценни подаръци.

Филипяните 3, 20: **"Защото нашето гражданство е на небесата, откъдето и очакваме Спасител Господ Исус Христос"**

Кои сме ние християните? Ние сме хора които живеем виждайки нещата които не се виждат. Ние сме хора които живеем с вяра. Виждаме невидимото и затова можем да живеем с надежда. Послание към Евреите 3, 1: **"Святи братя, участници в небесното призвание, размислете за Апостола и Първосвещеника, Когото ние изповядваме, Исус"** И още в Послание към Евреите 3, 12-14: **"Внимавайте, братя, да не би да има у някого от вас нечестиво, невярващо сърце, което да отстъпи от живия Бог: но се увещавайте един друг всеки ден, докато още е „днес“, да не би някой от вас да се закорави чрез измамата на греха. Защото ние участваме в Христос, ако удържим твърдо докрай първоначалната си увереност":**

Покайваме се Господи! Изпълни ни със Святия Дух! Помогни ни да се молим по-усърдно! Помогни ни да виждаме с духовните си очи, не само с плътските, помогни ни да празнуваме едно истинско Рождество Христово, да бъдем смирени, и да очакваме Твоето действие, да бъдем малки и да се оставим в Твоите ръце, за да ни използваш за промяната на хората около нас и за промяната на този свят. Амин.